

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/281/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613200766
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5613200766.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a členov senátu JUDr. Jany Kotrčovej a JUDr. Jána Burika, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Bratislava, Údernícka 5, IČO: 35 724 803, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Bratislava, Údernícka 5, IČO: 36 613 843, proti odporcovi: Y. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov, Námestie legionárov 5, IČO: 42 176 778, zastúpený JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom Advokátskej kancelárie, so sídlom N., J. V. X/A., o zaplatenie 533,17 eur, na odvolanie navrhovateľa a vedľajšieho účastníka na strane odporcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 4C/86/2013-157 zo dňa 10.12.2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Žiadnemu z účastníkov sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd Liptovský Mikuláš zamietol žalobu, ktorou sa domáhal navrhovateľ voči odporcovi zaplatenia 533,17 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 386,74 eur od 25.03.2011 do zaplatenia z dôvodu, že uznal vznesenú námietku premlčania. V odôvodnení rozsudku uviedol, že v danom prípade sa jedná o spotrebiteľský vzťah, na základe ktorého právny predchodca navrhovateľa (Slovenská sporiteľňa, a. s.) uzatvoril s odporcom Zmluvu o bežnom účte a následne Zmluvu o kontokorentnom úvere, pričom odporca riadne a včas neplnil stanovené splátky. Navrhovateľ získal právo na plnenie zo Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 24.03.2011 a plnenie požadované navrhovateľom bolo uplatnené po uplynutí premlčacej doby. Navrhovateľ poukazoval na dohodu o uznaní záväzku, ktorú však prvostupňový súd vyhodnotil ako absolútne neplatný právny úkon s poukazom na to, že sa jedná o formulárovú šablónovú zmluvu, ktorej spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť jej obsah. Jedná sa o obchodnú praktiku navrhovateľa, ktorou si zvýhodňuje svoje postavenie a zneužíva právnu neznalosť alebo neskúsenosť odporcu, ktorý podpíše dohodu len pod domnelou výhodou splátok. Po vznesení námietky premlčania súd na túto prihliadol a návrh zamietol. Právne vec súd posúdil s poukazom na ust. § 52 ods. 1, § 100 ods. 1, § 103 a § 558 Občianskeho zákonníka. O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 O.s.p., a odporkyni ani vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania nepriznal. Zdôvodnil to tým, že odporkyňa si trovy neuplatnila a vedľajší účastník nepreukázal účelnosť ním vynaložených trov v konaní, kde vystupoval ako občianske združenie na ochranu spotrebiteľa a jeho samotná existencia predpokladá dostatok odborných vedomostí a znalostí potrebných na ochranu práv spotrebiteľa v súdnom konaní.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie, prostredníctvom zástupcu, navrhovateľ a vedľajší účastník na strane odporcu. Navrhovateľ namietal nesprávne právne posúdenie veci, keď podľa neho v danom prípade došlo k uznaniu dlhu zo strany odporcu, čím došlo k plynutiu novej desaťročnej premlčacej doby. Odporca pritom potvrdil svoju vedomosť o premlčaní dlhu. Navrhovateľ nesúhlasil so zamietnutím návrhu z dôvodu premlčania nároku, nakoľko je zrejmé, že ak by aj odporca v čase uznania dlhu nevedel o jeho premlčaní, právny účinok spojený s uznaním práva, ktorý predpokladá § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka v takomto prípade nastupuje. Odporca nebol k podpisu dohody žiadnym spôsobom donútený, uzatvorením tejto dohody nedošlo k zhoršeniu postavenia odporcu ako spotrebiteľa, ale práve naopak navrhovateľ poskytol odporcovi možnosť plniť už existujúci splatný záväzok, s plnením ktorého sa odporca dostal do omeškania, v splátkach. Poukázal na to, že aj ochrana spotrebiteľa má svoje medze a v žiadnom prípade ju nemožno chápať ako ochranu ľahkomyselnosti a nezodpovednosti spotrebiteľa. Neprimeranou ochranou spotrebiteľa dochádza k popretiu procesnej zásady rovnosti účastníkov. Navrhovateľ žiadal, aby odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu zmenil a návrhu v celom rozsahu vyhovel, prípadne napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, tiež si uplatnil trovy konania a právneho zastúpenia.

Vedľajší účastník na strane odporcu vo svojom odvolaní uviedol, že vstup združenia do konania bol opodstatnený, pretože prvostupňový súd návrh zamietol po prednesení argumentácie obsiahnutej v písomnom vyjadrení ako aj na pojednávaní, čo bolo účinným prostriedkom ochrany spotrebiteľa v súdnom konaní. Spotrebiteľ tak bol v spore úspešný v dôsledku aktivity vedľajšieho účastníka, a preto uplatnené trovy tento považuje za dôvodné a účelne vynaložené a podľa jeho názoru súd pri nepriznaní trov postupoval v rozpore s legislatívou Európskej únie, judikatúrou súdneho dvora EÚ, v rozpore s vnútroštátnou právnou úpravou, ustálenou súdnou praxou a Slovenskou právnou teóriou. V tejto súvislosti poukázal na viaceré rozhodnutia iných odvolacích súdov SR. Žiadal, aby odvolací súd aplikoval ust. § 146 ods. 2 veta prvá (zastavenie konania), pričom si uplatnil náhradu trov prvostupňového aj odvolacieho konania.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. rozsudok prvostupňového súdu v zmysle § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Pokiaľ išlo o skutkové zistenie, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 219 ods. 2 O.s.p.), keďže ani zo strany navrhovateľa, resp. vedľajšieho účastníka na strane odporcu, v priebehu odvolacieho konania neboli tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal v dôvodoch svojho rozhodnutia súd prvého stupňa.

Odvolací súd podrobne preskúmal otázku, ktorá bola vo veci vznesená, a to či v danom prípade došlo k uznaniu dlhu zo strany odporcu, a či toto založilo plynutie novej desaťročnej premlčacej doby. Vychádzajúc z obsahu uvedenej dohody o uzavretí splátkového kalendára, ako aj okolností za akých k jej uzavretiu došlo, aj odvolací súd považoval uplatňovanie práv z takejto dohody v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko išlo o nekalú obchodnú praktiku.

Odvolanie navrhovateľa namietajúceho nesprávne právne posúdenie veci spočívajúce v tom, že zákon nevyžaduje, aby dlžník mal v čase uznania vedomosť o premlčaní dlhu, nepovažoval odvolací súd za dôvodné. Bol názoru, že na základe ust. § 558 Občianskeho zákonníka možno uznať aj premlčaný dlh za podmienky, že ten, kto dlh uznal, o tomto premlčaní vedel (R 51/1968). Písomným uznaním premlčaného dlhu, čo do dôvodu a výšky, právne účinky už vzniknutého premlčania zaniknú, a právo sa začne premlčovať znovu, tentoraz v desaťročnej premlčacej dobe. Ak však uznávajúci nevedel o premlčaní dlhu, výkladom a contrario možno dospieť k záveru, že uznanie dlhu vyššie uvedený právny následok nemá. Rovnako odvolací súd považoval za správne aj konštatovanie prvostupňového súdu o tom, že navrhovateľ v danom prípade využil odporcu ako slabšiu zmluvnú stranu a použil voči nemu nekalú obchodnú praktiku. Vzťah medzi navrhovateľom a odporcom je právnym vzťahom zo spotrebiteľskej zmluvy, a teda na tento právny vzťah je potrebné aplikovať ustanovenia, ktoré upravujú vzťahy spotrebiteľského charakteru. Tieto je potrebné aplikovať aj na právne úkony, ktoré bezprostredne

nadväzujú na spotrebiteľskú zmluvu, teda aj na právny úkon uznania dlhu. V danom prípade, pri uzatváraní dohody o splátkovom kalendári a uznaní dlhu, boli naplnené zákonné znaky tohto zákonného inštitútu, a to nedostatok odbornej starostlivosti na strane dodávateľa, ako aj potencionálne riziko, že takéto konanie naruší správanie spotrebiteľa (zákon č. 250/2007 Z. z.). Podľa odvolacieho súdu, konanie odporcu by súd aproboval v prípade, ak by podnet na uzavretie dohody vyšiel z jeho strany, alebo síce zo strany navrhovateľa, ale s poučením o následkoch uznania premlčaného záväzku. V danom prípade však k takému dobrovoľnému rozhodnutiu so znalosťou veci zo strany dlžníka nedošlo. Navrhovateľ naopak v snahe reparovať pochybenie svojho predchodcu a vyhnúť sa tak možnej námietke premlčania, sofistikovane pomocou osôb v jeho záujme konajúcich, obchádzal dlžníka a pod zámienkou výhodnosti podpísania splátkového kalendára, ako listiny, ktorá má dlžníka uchrániť pre problémami, do tejto listiny zakomponoval aj vyhlásenie o uznaní dlhu. Z tohto hľadiska dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku je neplatná.

S poukazom na vyššie uvedené bol odvolací súd toho názoru, že prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, stotožnil sa s jeho skutkovým a právnym záverom, pričom jeho rozhodnutie bolo zdôvodnené v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p. Z týchto dôvodov rozsudok prvostupňového súdu ako vecne správny potvrdil. Správny bol aj výrok o náhrade trov konania, keď prvostupňový súd vedľajšiemu účastníkovi právo na náhradu trov konania nepriznal. Vedľajší účastník na strane odporcu do konania vstúpil, ako právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Cieľom združenia je kolektívna ochrana spotrebiteľa, čo znamená, že samotné združenie bolo vytvorené za týmto účelom, a malo by byť spôsobilé a schopné chrániť záujmy spotrebiteľa, pričom má právo zvoliť si pri účasti v konaniach právneho zástupcu, avšak takto vynaložené finančné prostriedky nie je možné považovať za účelné, preto aj výrok o náhrade trov prvostupňového konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi odvolací súd ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 2 O.s.p., nakoľko v odvolacom konaní ani jeden z účastníkov s odvolaním úspešný nebol (teda ich pomer úspechu, resp. neúspechu je rovnaký). Odporca si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil vôbec. Odvolací súd tak žiadnemu z účastníkov náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie n i e j e p r í p u s t n é .